



ת"פ 54249/06/13 - מדינת ישראל נגד ק"י.בי.סי. בע"מ, אילן קמינסקי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 54249-06-13 אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין
- חקירות מרכז מדור תביעות נ' ק"י.בי.סי. בע"מ ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט ד"ר שאול אבינור
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד נאוה הנס

נגד

1. ק"י.בי.סי. בע"מ
2. אילן קמינסקי
שניהם ע"י ב"כ עו"ד אבי גורן

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשמים הורשעו - על יסוד הודאתם בעובדות כתב האישום, כפי שנמסרה מפי נאשם 2 בפני מותב קודם - בביצוע העבירות הבאות:

שני הנאשמים - בארבע עבירות של אי הגשת דין וחשבון לפי הוראות סעיף 216(4) יחד עם סעיף 117, ובקשר לנאשם 2, גם עם הוראות סעיף 224 א (אחריות מנהלים), לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 (להלן - פקודת מס הכנסה).

נאשם 2 - בנוסף לאמור לעיל, בשתי עבירות נוספות של אי הגשת דין וחשבון לפי הוראות סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה.

2. על פי עובדות החלק הכללי לכתב האישום, בתקופה הרלוואנטית לכתב האישום היתה נאשמת 1 (להלן - הנאשמת) חברה פרטית, שעיקר עיסוקה במכירת מנועים משומשים למכוניות. נאשם 2 (להלן - הנאשם) היה מנהלה הפעיל של הנאשמת. בנסיבות אלה היו הנאשמים חייבים, על פי הוראות פקודת מס הכנסה, להגיש באותה התקופה דין וחשבון על הכנסותיהם, בצירוף מאזן וחשבון רווח הפסד מאושרים על-ידי רואה-חשבון על הכנסותיה של הנאשמת (להלן - דו"ח).

על פי עובדות אישומים 1 עד 4, בהם הואשמו שני הנאשמים, הנאשמים לא הגישו במועד דו"ח לפקיד השומה על הכנסות הנאשמת בשנות המס 2008 עד 2011. על פי עובדות אישומים 5 ו-6, בהם הואשם רק הנאשם,



הנאשם לא הגיש במועד דו"ח (אישי) לפקיד השומה, בשנות המס 2010 ו-2011.

כאמור, הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתם בכל העובדות הנ"ל.

3. הדיונים בתיק ידעו דחיות רבות ואף עברו בין מותבים. יחד עם זאת - ועובדה זו יש להדגיש - בסופו של יום הסירו הנאשמים את כל מחדליהם, וזאת במסגרת הסדר שנערך בינם לבין פקיד השומה.

ב. הראיות לקביעת העונש ותמצית טיעוני ב"כ הצדדים:

4. כראיה לקביעת העונש הגישה ב"כ המאשימה את הרשעתם הקודמת של הנאשמים וגזר הדין שניתן בעניינם, וזאת בגין עבירות לפי חוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 (גזר דין מיום 30.4.12 מבית משפט השלום בכפר-סבא. ר' גם בגיליון ההרשעות הקודמות של הנאשם, ע/1. להלן - תיק המע"מ).

כעולה מעיון בגזר הדין בתיק המע"מ, הנאשמים - דשם ודכאן - הורשעו בשם ב-12 עבירות של אי הגשה במועד של דוחות תקופתיים, מחודש מאי 2006 עד חודש דצמבר 2009. זאת, לפי הוראות סעיף 117(א)(6) לחוק מע"מ, בצירוף סעיפים נלווים. על הנאשמת הוטל, בגזר הדין, קנס סמלי ואילו על הנאשם נגזר עונש של מאסר בפועל לתקופה של חודשיים, לריצוי בדרך של עבודות שירות, בצירוף מאסר מותנה וקנס כספי בסך של 5,000 ₪.

5. ב"כ המאשימה הדגישה בטיעוניה את חומרתן של עבירות המס והערכים החברתיים הנפגעים כתוצאה מביצוען. לדידה, הגם שהעבירות בהן הורשעו הנאשמים מכונות לעיתים "טכניות", הרי שהן עבירות חמורות משום שבבסיס יכולתן של רשויות המס לשום נישומים ולגבות מיסים כדין עומדת סוגיית הדיווח. בהיעדר דיווח, כנדרש בדין, יכולתן של הרשויות לגבות מיסים נפגמת מאוד וממילא נפגע השוויון החיוני והנדרש בנטל נשיאת המס. בעבירות כגון אלה יש אפוא, לשיטתה, ליתן את הבכורה לשיקולי ההרתעה.

6. באשר למתחם העונש ההולם הבחינה ב"כ המאשימה בין הנאשמת, שאינה פעילה יותר ועל כן יש להשית עליה קנס סמלי בלבד, לבין הנאשם. עם זאת, גם בעניינו של זה האחרון - והגם שכלל הענישה בעבירות מס היא של מאסר בפועל, מאחורי סורג ובריח - לא עתרה ב"כ המאשימה לעונש של מאסר בפועל, וזאת על רקע ההסרה המלאה של המחדל.

ב"כ המאשימה עתרה אפוא, בעניינו של הנאשם, למתחם עונש הולם הכולל מאסר מותנה, בין 6 חודשים לבין 10 חודשים, וקנס כספי, בין 8,500 ₪ (כסכום הקנס המנהלי) לבין הקנס הכספי המקסימלי, בסך 29,200 ₪; וזאת לכל אחת מהעבירות שבביצוען הורשע הנאשם.

7. בהתחשב במכלול נסיבות העניין, לרבות הרשעתו הקודמת של הנאשם, ביקשה ב"כ המאשימה למקמו ברף העליון של המתחם. לשיטתה, הסרת המחדל אמנם חשובה אך אין היא בגדר מעשה חסד שעשה הנאשם עם הרשות אלא, בסך הכל, מילוי חובתו לפי של הנאשם הדין. ב"כ המאשימה עתרה אפוא לענישה כאמור, שתכלול הן רכיב של מאסר מותנה והן רכיב של קנס כספי, וכן הטלת התחייבות על הנאשם להימנע מביצועה של עבירה דומה בעתיד.

8. ב"כ הנאשמים עתר, מצידו, להקלה בעונשו של הנאשם. ב"כ הנאשמים הדגיש במיוחד את שני אלה:

ראשית, את הסרת המלאה של המחדל והמאמצים הכבירים שהנאשם עשה לשם כך.

עמוד 2



שנית, את העובדה שהרשעתו הקודמת של הנאשם - למעשה, של שני הנאשמים - הינה בגין אותן שנות מס, כאשר עצם ההרשעה הקודמת האמורה סתמה את הגולל על האפשרות להמיר את כתב האישום במקרה דנא לקנס מנהלי.

בעניין אחרון זה מתח ב"כ הנאשמים ביקורת על הפיצול שנקטו הרשויות בין תיק המע"מ לתיק דנא, פיצול שלשיתו אינו במקומו ואף צורם. זאת, במיוחד נוכח העובדה שעל הנאשם הוטל עונש לא קל בתיק המע"מ, עונש שכלל מאסר בפועל שרוצה בדרך של עבודות שירות.

9. עוד ציין ב"כ הנאשמים את נסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם, שנפל מאיגרא רמא לבירא עמיקתא בראותו כיצד החברה שאותה הקים וניהל מתרסקת לנגד עיניו. על מנת לשקם את עצמו החל לאחרונה הנאשם - שהינו אב לילדים וסב לנכדים - לעבוד בעבודת כפיים, בה הוא משתכר שכר מינימלי בסך של 6,000 ₪ לחודש לערך בלבד.

בנסיבות אלה עתר ב"כ הנאשמים לאפשר לנאשם לשקם את עצמו ועל כן להסתפק בהתחייבות להימנע מעבירה בלבד, ללא הטלת קנס כספי. ב"כ הנאשמים הפנה, בהקשר זה, לפסיקה שבה נמנעו בתי משפט מהטלת קנס כספי או הסתפקו בקנסות מינימליים.

10. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, ביקש מבית המשפט להקל על עונשו. הנאשם הודה לרשויות המס על הדרך שהלכו לקראתו בפרישת התשלומים, במסגרת הסדר החוב, והוסיף ותיאר את המפלה הכלכלית הקשה שחווה. הנאשם ציין כי איבד את כל נכסיו וכיום אין לו דבר להיאחז בו, ובנסיבות אלה עתר, כאמור, להתחשבות במצבו.

קביעת מתחם העונש ההולם:

ג.

11. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לעבירות שבביצוען הורשע הנאשם, ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם; והכל כאמור בהוראת סעיף 40 לחוק העונשין. קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעיקרון המנחה בענישה - עקרון ההלימה - תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כמפורט בהוראות סעיף 40 לחוק העונשין.

12. באשר לעבירות דנא, הערכים החברתיים הנפגעים מביצוען הם ההגנה על הקופה הציבורית וההגנה על השוויון בנשיאה בנטל המס. בהקשר זה יש להדגיש, כי נוכח תפקידו המרכזי של הדיווח בפעילות רשויות המס, אי הדיווח פוגע בפעולה התקינה של רשויות המס, ביכולתן לחשב את שיעור המס ולגבותו ובאמון הציבור ברשויות המס.

13. יחד עם זאת, במקרה דנא המחדלים מושא כתב האישום הוסרו, כאמור, לחלוטין. הסרת המחדלים בעבירות פיסקליות כגון דא - הגם שכמובן אין בה כדי לאיין את העבירה - הינה התנהגות היורדת לשורשה של שאלת העונש, התנהגות שאף המאשימה עצמה עותרת להתחשבות בה במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם (ר' ביתר הרחבה בת.פ. 10483-08-12 **מדינת ישראל נ' קשמש בע"מ ואח'** (27.11.14), בפסקאות 14 עד 16 לגזר הדין). ואכן, גם במקרה דנא הסכימה ב"כ המאשימה למתחם עונש הולם, שאיננו כולל רכיב של מאסר בפועל, נוכח הסרת המחדלים.



14. בנסיבות אלה אני קובע אפוא כי מתחם העונש ההולם במקרה דנא כולל רכיב של מאסר מותנה וענישה כלכלית. ברכיב המאסר המותנה, מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר מותנה של ארבעה חודשים לבין מאסר מותנה של עשרה חודשים. ברכיב הענישה הכלכלית מתחם העונש ההולם הוא בין קנס בשיעור של כמה אלפי ₪ לבין קנס בשיעור של כמה עשרות אלפי ₪.

ד. גזירת עונשם של הנאשמים בתוך מתחם העונש ההולם:

15. בהתאם להוראות סעיף 40א לחוק העונשין על בית המשפט לגזור את עונשו של נאשם בתוך מתחם העונש ההולם - למעט במקרים חריגים בהם הוא רשאי לחרוג ממתחם זה, שאין עניינם לכאן - תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כמפורט בהוראות הסעיף האמור. עוד יש להתחשב, במקרה דנא, בכך שמדובר בשישה אישומים שונים, אשר בוצעו על פני תקופה של ארבע שנות מס רצופות (לעניין ענישה בריבוי אישומים ר' גם בהוראות סעיף 40ג לחוק העונשין).

16. לכך חומרה יש להתחשב, לכאורה, בהרשעתם הקודמת של הנאשמים בתיק המע"מ, שברגיל מלמדת על ביצוע חוזר ונשנה של עבירות מס. יחד עם זאת, בהקשר זה מקובל עליי, בעיקרו, טיעון ב"כ הנאשמים: ישנה חפיפה משמעותית בשנות המס בין שני התיקים - תיק המע"מ והתיק דנא - ובנסיבות אלה לא ברור מדוע לא אוחד הדיון בין שני התיקים, כפי שנעשה לא אחת בכגון דא. אכן, כתב האישום דנא הוגש רק לאחר שנגזר דינם של הנאשמים בתיק המע"מ, אך לא ניתן לפני הסבר מהותי לעובדה זו. בנסיבות אלה אין מקום להתחשב לכך חומרה בהרשעה הקודמת ואף יש ליתן משקל מה לעובדה שבמסגרתה הושת עונש לא קל על הנאשמים.

17. לכך קולה יש לזקוף את הודאת הנאשמים בעובדות כתב האישום ונטילת האחריות, כמו גם את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו הן על ידי ב"כ הנאשמים והן בדברו האחרון של הנאשם לעונש. בנסיבות אלה - הגם שלא ניתן להימנע מהטלת קנס כספי, נוכח אופיין הכלכלי של העבירות דנא - יש מקום להקלה במישור הקנס.

18. אשר על כן ולאור כל המקובץ לעיל אני גוזר בזה על הנאשמים את העונשים הבאים:

על הנאשמת:

קנס (סמלי) בסך 1 ₪.

על הנאשם:

(א) מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה לפי הוראות פקודת מס הכנסה.

(ב) קנס בסך של 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בארבעה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.6.16 ובכל ראשון לחודש שלאחריו.

היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיד.



זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ב ניסן תשע"ו, 20 אפריל 2016, בנוכחות הצדדים.